

Biz de Spor Yaptık

– AhmetZeytinci · 22 Kasım 2016

Eski apartmanda otururken, çok kıymetli komşularım vardı, siz den iyi olmasınlar, zaten elli daireli bir apartmanda, ancak beş ya da altı kişi ile samimi olabiliyorsunuz, diğerleri ile muhabbetiniz selemleştirmeden, asansör de merhabalaştırmadan öteye gidemiyor, herkes işinde gücünde, dünya telaşesinde...

Apartmanın tıfıl bebelerinin de iteklemesi ile, halısaha maçlarına başlamışlar kendi aralarında, bazen de yanda ki apartmanın komşuları ile karşılaşılıyorlar. Bir müddet geçtikten sonra, beni de aralarına aldılar sağolsunlar. Hepsi de candan samimi insanlar, lakin bizde de yaş o zamanlar gelmiş kırka dayanmış, yolun yarısı artı beş yani "Dante'ye inat" tabii haliyle kilo da ben diyeyim onbeş, siz deyin yirmi fazlalık var...

Cuma günü yapıyoruz maçlarımızı, oturduğumuz semt de bir halı saha da. Bir çoğunuz yaptınız, hala da yapanınız vardır bu tür faaliyetleri...Şart koşuyorum"Ben defansta dururum, ya da kaleye geçerim ona göre" delikanlılardan biri"Tamam Ahmet amca sen nerede oynamak istersen orada oyna milli maç değil zaten dert etme o kadar"dedi. İlk maçlarda biraz kalecilik yaptıktan sonra, ara ara defansta da görünür oldum kilolarımla ve heybetimle, lakin karşı takımın forvetleri, onsekiz yirmi yaşında ki delikanlılar, benim yaş nerede ise onların iki katı, ben onlarla aşık atabilir miyim, haddimi bilmem lazım. Adam sağımdan atıyor solumdan geçiyor, geçerken de rüzgarından zatürre filan olursun mazallah, o kadar hızlılar...

Ara da defansdan ileri çıkayım diyorum, belki başıma kıcıma tesadüfen top çarparda gol mol olur, bi de hava atarız millete; nerdeeee? İleri çıkıyorum ama geri dönmek büyük problem, ya servis gelip alacak, ya da otostop yapacağım, ayrıca ben ileri çıktım mı defans eksik kalıyor haliyle. Yok yok ben yine kaleye geçeyim en iyisi mi, üç beş farklı öne geçerse belki o zaman hasbelkader oyuna girerim. Benim gibi yaşlı ilerlemiş bir iki komşum daha var, onları da dört döndürüyor civan gibi gençler...

Maç bitince pestilimiz çıkıyor, diller iki karış dışarıda, ondan sonra maç ile ilgili kritikler"O pası verseydin goldü, defansa gelseydin yemezdik o golü, yok bilmemkimin hareketi fooldü, değildi"

Biz bu işe alışınca kendimizde kaptırdık, halısaha takımının devamlı müdavimlerinden olduk. Benim yaşındakilerin çoğu, hem hantal hem de asabi, ben de işin şamatasında gırgırındayım, yenilmişiz, yenmişiz hiç umurumda değil. Küme düşmüyoruz, madalya da takmıyorlar...

Yılmaz Hoca, Hüdaver bey, ben, birkaç delikanlı aynı takımda teşvik-i mesaideyiz. Biraz kafa yapayım dedim, yine öyle sıradan bir halısaha maçında. Maç başladı bir gol attık, bir sıfır öndeyiz"Hadi arkadaşlar

burdan çeviriyoruz maçı, hadi ha gayret"Öne geçmişiz ben ne diyorum. Yılmaz bey pis pis bir baktı. Maça devam, ikinci akın bir gol daha atar bizim takım. Ben de yine aynı cümleler"Hadi arkadaşlar dayanın buradan çeviririz maçı az kaldı" Bu sefer Yılmaz Hoca ile Hüdaver bey ikisi birden pis pis baktı, ben işin şamatasında gırgırındayım."Ne diyon ya sen Ahmet bey bizden misin, onlardan mı, yoksa seni şikeye mi zorluyorlar, satın mı aldılar hele de bakalım" Defansta ki bir iki arkadaş da kıs kıs gülüyor onlar kızdıkça. Şevket abi"Hadi işimize bakalım hadi"dedi...

Çoğu zaman karışık takım yapardık, bazen de gençler karmasına, bizim ortayaşlılar karması çıkardı. Çamura yatacağız ya, faullerde, kornerlerde, penaltılarda hep bizim dediğimiz olur, Allah var çocuklar terbiyeli, hiç itiraz etmezler, isterlerse etsinler...

Yendik mi"Teçrübe ollum daha bebedsiniz, çağımıza gelin o zaman çarığımızı giyersiniz" Yenildik mi de"lan bebeler bizim yarı yaşımızda, iki katı fazla enerjiniz var, biz sizin yaşınızda olsak, kendimize beş daha fazla atardık, siz de genciz diye geçiniyorsunuz, kalıbınıza yazık"

İşte böyle, bizim seneler öncesinden, komşularla yaptığımız spor faaliyetleri. Yarım yamalak da olsa biz de spor yaptık biz de...